

dem? Det synes jeg ikke, er fornuftigt handlet. Undersøgelsen kan jo heller ikke sammenlignes med Undersøgelsen af Ost og Smør, det er Varer, der staar i Lokaler, hvor enhver kan gaa og kige paa dem og smage paa dem, jeg havde nær sagt, saa længe de vil.

Jeg forstod ogsaa den højtærede Minister til sidst saaledes, at han heller ikke mente, at dette Regulativ skal overholdes. Og jeg vil ogsaa antage, at Ministeren er af den Overbevisning, at det ikke kan overholdes. Naar man skal gennemgaa disse mange Procenter, kan det ikke overholdes. Jeg forstod ogsaa, at man praktisk talt blev nødt til at forlade det og dømme efter et Skøn. Men dette Skøn bliver i dette Tilfælde vilkaarligt, fordi Køberen kan staa ved Siden af og sige, naar Prisen er stigende: De er gode, lad mig faa Varen; men naar Priserne er faldende, kan han sige: De duer ikke. Saaledes gaar det i Praksis, det kan jeg forsikre den højtærede Minister og det høje Ting om, og det er der Misfornøjelse med. Jeg siger, at i hvert Fald den nuværende Kontrol er umulig. Men kan man derimod skaffe os en mulig Kontrol, lad os saa se paa det, saa skal Sagen ikke møde nogen Modstand fra min Side. Der ligger ikke noget som helst andet til Grund for min Modstand end de Erfaringer, jeg har gjort om, at saaledes som Kontrollen i hvert Fald er praktiseret i Nordjylland, er den umulig. Men kan man gennemføre Kontrollen paa en rimelig og nyttig Maade, skal det ikke længere møde Modstand fra min Side. Jeg vil henstille, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, der maaske kan komme til mere Klarhed over, hvorledes hele denne Sag ligger.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: I og for sig glædede det mig at høre det ærede Medlem Hr. Pinstrup holde denne Tale i Dag. Den mindede om de Taler, han ofte holdt, inden den nuværende Regering overtog Styret. Naar det ærede Medlem læser Regulativet, er det med en rigtig spidsfindig Forstaaelse af det hele. Hvis det ærede Medlem kunde have fundet ud af, at Kontroløren ogsaa skulde have spist en vis Del af Kartoffelen og fordøjet den for at faa Overbevisning om, at Varen var, som den skulde være, vilde det for-

modentlig have været efter det ærede Medlems Hoved. Jeg talte med en Kontrolør, og han sagde, at der var kommet adskillige til ham og havde spurgt om, hvordan Kartofflerne skulde være, naar de var gode nok til Udførsel, og som den praktiske Mand, han var, havde han sagt: Det kan du spørge din Kone om; naar din Kone tager Kartoffler til Husholdningsbrug, sorterer hun de bedste fra, og det er den Slags, du skal bruge til Udførsel. Vel at mærke, naar Konen overhovedet forstaar at tage gode Kartoffler ud, og det gør hun sikkert, er det den Vare, der skal bruges til Eksporten. — Det, det ærede Medlem i Virkeligheden foretager sig her i Dag, er at være Talsmand for de daarlige Kartoffelavlere, der ønsker at afhænde den Vare, de nu en Gang har, enten den er god eller daarlig. Jeg ved meget vel, at der er adskillige, der er blevet skuffet, naar de er kommet kørende med deres Kartoffler til Eksport, og Kontroløren saa ikke har kunnet tage dem for gode Varer. Det har medført en hel Del Misfornøjelse, og den synes det ærede Medlem nu at gøre sig til Talsmand for. Jeg tror nu, at hvis man skal have en god Udførselsvare, kan man ikke fuldt ud lade Kræfternes frie Spil raade, saa maa man tage Haand i Hanke med Sagen og levere til Udførsel noget, som man kan være tjent med fra Almenvellets Side, fra de Menneskers Side, der ønsker at oparbejde en Eksport paa dette Omraade. Det er selvfølgelig, at der kun kan være et begrænset Kvantum til Eksport, og der er jo ogsaa kun begrænsede Markeder. Det er ikke saaledes, at man hvert Efteraar kan forudsige, hvor meget man kan disponere over til Udførsel, og man kan heller ikke vide, hvilke Markeder der er. Der kan derfor kun blive Udførsel i Ny og Næ, men det er alligevel efter min Mening formaalstjenligt, at vi, naar der er Mulighed for Udførsel, da er i Stand til at byde en Vare, der virkelig svarer til Hensigten. Men det kan man ikke naa, hvis man nu slipper los for en hvilken som helst Udførsel af Kartoffler.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup spurgte, om Ministeriet vilde være villigt til at ændre Reglerne om Skurvangreb i saadanne Aar, hvor der er særlig megen Skurv, men der alligevel vilde være Mulighed for at eksportere større Kvanta til Udlandet. Jeg skal her henpege paa den Praksis, der allerede foreligger, idet vi i